

CONTINUĂM SĂ NE RUGĂM

„... și s-a dus într-un loc retras și se ruga” (Mc 1,35).

1

Ce zi plină a trăit Isus în acea sâmbătă în orașul Cafarnaum! A vorbit în sinagogă, lăsându-i pe toți uluiți de învățătura sa.

El a străbătut drumurile Palestinei ca să învețe mulțimile, să vindece tot felul de boli și de infirmități în mijlocul oamenilor, să-și formeze discipoli.

După o zi și o noapte atât de intense, dimineața, pe când era încă întuneric, Isus s-a sculat și, ieșind din casă”... s-a dus într-un loc retras și se ruga”.

**FORȚA VITALĂ
ÎI VENEA DIN RELAȚIA
CONSTANTĂ CU TATĂL.
EL ȘI TATĂL SUNT UNA.**

**POT FI MOMENTE PRELUNGITE,
SAU MOMENTE SCURTE ȘI DESE PE
PARCURSUL ZILEI, APROAPE O
PRIVIRE DE IUBIRE, O ȘOAPTĂ LUI:
„EȘTI TU SINGURUL MEU BINE”,
„PENTRU TINE FAC ACEST LUCRU”.**

SĂ DĂM PRIORITYATE
RELAȚIEI PERSONALE
CU ISUS

FAPTE
DE MILOSTENIE
SUFLETEȘTI

3

> Chemându-l pe Dumnezeu: „Abba, Tată”, cu tot ceea ce presupune: protecție, siguranță, certitudinea iubirii Sale ce nu are comparații, consolare, bucurie și forță care se nasc în inima celor convinși că sunt iubiți.

> Intrând în tăcerea sufletului nostru și vorbind cu Dumnezeu, îi declarăm iubirea noastră, îi mulțumim, îi cerem iertare, îi încredințăm nevoile noastre și ale întregii omeniri așa cum visurile noastre și dorințele...

> Vorbindu-i lui Isus. Ascultându-l, lăsându-l să ne repete cuvintele sale; „Curaj, Eu sunt, nu vă temeți”, „Eu sunt cu voi în toate zilele”; invitații săi: „Vino și urmează-mă, „Fă celuilalt ceea ce ai vrea să-ți faci ție”.